

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/144/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113210189
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113210189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa Bratislava, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: L. N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., N. 3, o náhradu škody vo výške 1.076,05 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/45/2014-51 zo dňa 09.decembra 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1076,05 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 64,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet súdu prvého stupňa. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1, ods.6 Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ako aj zistený skutkový stav veci a dospel k záveru, že žaloba bola dôvodne podaná. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 27.03.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1076,05 eur titulom náhrady škody na skutkovom základe, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu v Lučenci č. k. 2T 79/04 zo dňa 03.05.2005 právoplatne odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví, ktorého konania sa dopustil dňa 10.11.2003, kedy riadil nezaevidované motorové vozidlo, s ktorým v dôsledku nesprávnej techniky jazdy v ľavotočivej zákrute na žiadavateľom úseku cesty nezvládol riadenie a prešiel do protismeru, kde následne zišiel s vozidlom mimo vozovky a pravou stranou vozidla narazil do betónového stĺpa elektrického vedenia, pričom pri tejto nehode jeho spolujazdec H. B. utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol. Sociálna poisťovňa priznala vdove po zosnulom vdovský dôchodok, ktorý jej vyplatila za obdobie od 22.11.2010 do 21.11.2011 vo výške 1434,74 eur. Výzvou č. 42/2011 zo dňa 28.11.2011 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie sumy 1076,05 eur, čo predstavuje 75 % vyplatených dávok a to v súlade s rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 25C/228/2006, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/168/2007, ktorým bola určená miera zavinenia žalovaného na 75 %. Žalovaný v konaní namietal, že vyplácanie vdovského dôchodku nie je škodou žalobcu, keďže vdovský dôchodok je zákonná dávka a v zákone o sociálnom poistení nie je uvedené, že táto dávka je za nejakých okolností škodou žalobcu. Uviedol, že ustanovenie § 238 zákona o Sociálnom poistení rieši škody, ktoré sú uvedené v § 236 zákona o Sociálnom poistení, t.j. že škoda sociálnej poisťovni vzniká vyplácaním dávky vyššej ako povoľuje zákon a následne ustanovenia § 237 a § 238 riešia ich vymáhanie - likvidáciu. Valorizácia vdovského dôchodku je tiež zákonná dávka, nie je škodou žalobcu a nejde o škodu zapríčinená žalovaným nezákonným spôsobom. Táto pohľadávka žalobcu nemá oporu v zákone o sociálnom poistení. Súd prvého stupňa mal na základe vykonaného dokazovania za

preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Lučenci č. k. 2T/79/04 zo dňa 03.05.2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/275/05, právoplatným dňa 13.07.2005, bol žalovaný právoplatne odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona, ktorého konania sa dopustil dňa 10.11.2003 asi o 13,45 hod, kedy riadil nezaevidované motorové vozidlo Suzuky Samuraj a v dôsledku nesprávnej techniky jazdy v ľavotočivej zákrute na zľadovateľom úseku cesty nezvládol riadenie a prešiel do protismeru, kde následne zišiel s vozidlom mimo vozovky a pravou stranou vozidla narazil do betónového stĺpa elektrického vedenia, pričom pri tejto nehode jeho spolujazdec H. B. utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol. V konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25C/228/2006 súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi ten istý nárok - nárok na náhradu škody vo výške 43,138,50,-Sk, ktorá suma predstavovala vdovský dôchodok za obdobie od 10.11.2003 do 21.11.2005, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/168/2007-98 zo dňa 09.10.2007, pričom v predmetnom konaní súd ustálil, že v danej veci je daná z časti zodpovednosť tretej osoby - správcu ciest, pričom miera zodpovednosti odporcu bola určená na 75 %. Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplata náhrady škody za vyplatené dávky vdovského dôchodku vdove S. B. za obdobie od 22.11.2010 do 21.11.2011 v rozsahu 75 % zo sumy vyplatených dávok. Odporcovi bola doručená výzva č. 42/2011 zo dňa 28.11.2011 na zaplata sumy 1076,05 eur, čo predstavuje 75 % vyplatených dávok vdovského dôchodku vo výške 1434,74 eur. Z potvrdenia žalobcu mal za preukázané, že S. B. boli vyplatené dávky dôchodkového poistenia vo výške 1434,74 eur za obdobie od 22.11.2010 do 21.11.2011. Žalovaný nereagoval ani na upomienku zo dňa 28.3.2012, keď žalovaný sumu žalobcovi neuhradil. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 19C/95/2012-87 zo dňa 30.04.2014 bol žalovaný neprávoplatne zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 2074,49 eur, v ktorom konaní sa žalobca domáhal zaplata sumy 2074,49 eur, nakoľko žalovaný bol vyzvaný výzvou č. 3/2010 zo dňa 05.03.2010 na zaplata sumy 1019,51 eur, čo predstavuje 75 % vyplatených dávok za obdobie od 22.11.2008 do 21.11.2009 a výzvou č. 2/2011 zo dňa 19.01.2011 bol žalovaný vyzvaný na zaplata sumy 1054,98 eur, ktorá suma predstavuje 75 % z vyplatených dávok za obdobie od 22.11.2009 do 21.11.2010 z dôvodu vyplata vdovských dávok S. B.. Z tohto rozsudku mal tiež za preukázané, že Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 12Co/305/2009 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Rimavskej Sobote č. k. 8C/137/2008-32 zo dňa 29.04.2009, v ktorom sa žalovaný ako žalobca domáhal určenia, že mu povinnosť náhrady škody skončila, pretože vdovský dôchodok, ktorý ako sociálne dávky vypláca pozostalej manželke S. B. žalobca, jej nemôže byť vyplácaný ako náhrada škody, ale z titulu naplnenia podmienok pre poberanie sociálnych dávok jej osobne a jej manžel by nebol prežil deň 19.9.2006, nakoľko bol vážne chorý a veku 64 rokov by sa nebol dožil. Krajský súd v Banskej Bystrici tieto vyjadrenia žalobcu vyhodnotil tak, že nemali žiaden právny základ. Námietku žalovaného o neprihliadaní na valorizáciu náhrady škody posúdil ako nedôvodnú, pretože zodpovedá za skutočnú škodu, ktorá vzniká až po vyplatení vdovského dôchodku pozostalej manželke, čo je dané výškou vdovského dôchodku v určitom časovom období. Súd prvého stupňa s poukazom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola dôvodne podaná, keď v konaní bolo preukázané, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným a bol mu uložený trest. Keďže v dôsledku protiprávneho konania žalovaného zomrel H. B., žalobca vypláca pozostalej manželke S. B. vdovský dôchodok, ktorý jej za žalované obdobie od 22.11.2010 do 21.11.2011 vyplatil vo výške 1434,74 eur, pričom z tejto sumy si s poukazom na vyššie citované rozhodnutia OS Nitra č. k. 25C/228/2006, žalobca uplatnil 75 %, čo predstavuje sumu 1076,05 eur. Žalobca svoj nárok odvodil z ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, nakoľko tento nárok je v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nárokom žalobcu na náhradu škody voči tretím osobám a to na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia, v dôsledku ich protiprávneho konania v rozsahu miery ich zavinenia. Súd prvého stupňa zhodne vychádzal z miery zavinenia žalovaného v rámci jeho protiprávneho konania v rozsahu 75 % tak, ako to bolo dokazovaním ustálené v konaní sp. zn. 25C/228/2006. S poukazom na obranu žalovaného v tom, že žalobca si nesprávne vykladá ustanovenie § 238 zákona č. 461/2003 Z. z., nakoľko toto ustanovenie rieši škody, ktoré sú upravené v § 236 a § 237 zákona č. 461/2003 Z. z., súd dôvodil tým, že nakoľko ustanovenia § 236 - § 238 sú zahrnuté pod druhú hlavu nazvanú všeobecne - Zodpovednosť v sociálnom poistení a z ustanovenia § 236 vyplýva, že toto rieši zodpovednosť poberateľa dávky za nesplnenie povinností (napr. v § 227 zákona) a ustanovenie § 237 upravuje zodpovednosť zamestnávateľa za nesplnenie povinností (napr. v § 231 zákona) a potom osobitne v § 238 je upravené právo sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla v dôsledku protiprávneho konania tejto tretej osoby. Ide teda o tri rôzne nároky žalobcu, o čom svedčí aj to, že premlčanie je upravené osobitne v každom z týchto troch ustanovení. Z toho je potom zrejmé, že ustanovenie § 238 nerieši zákonné nároky upravené v § 236 -

237. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného, že žalobca by mal mať potom nárok len náhradu škody, avšak bez valorizácie. Mal za nesporné, že žalovaný zodpovedá za skutočnú škodu žalobcovi, ktorá vzniká až po vyplatení vdovského dôchodku pozostalej manželke, čo je dané výškou vdovského dôchodku v danom časovom období. Poukázal aj na skutočnosť, že v prípade, že by žalovaný v čase nehody mal riadne poistené motorové vozidlo v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ by za neho uhradil náhradu škody spôsobenú žalobcovi z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) a úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli. S poukazom na ustanovenia § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch uviedol, že v danom prípade ide o osobné oslobodenie žalobcu, keďže sa v konaní vymáha náhrada škody spôsobená protiprávnym konaním žalovaného a vzhľadom na to, že žalovaný bol v konaní neúspešný, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 64,50 eur (položka 1 písm. a/ Sadzobníka o súdnych poplatkoch).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil ako zmätočný a nezákonný. Uviedol, že žiada, aby súd riešil náklady žalovaného na úkor žalobcu. V odvolaní ďalej uviedol, že pohľadávka ako škoda žalobcu, (jedná sa o vdovský dôchodok) vrátane valorizácie vdovského dôchodku, nemá oporu v zákone č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Ustanovenie § 238 zákona hovorí o vymáhaní škody v prípade preplácania dávky povolenej týmto zákonom - § 236 zákona a takto vzniknutá škoda, t. j. preplácanie dávky zapríčinennej treťou osobou (teda vzniknutej škody), sa vymáha súdom. Vdovský dôchodok je zákonná dávka a zákon nepozná skutkový stav, že by táto zákonná dávka za nejakých okolností bola škodou Sociálnej poisťovne, platí to aj o valorizácii vdovského dôchodku. V prípade neúspechu odvolateľa žiadal, aby tento mal povolenie na podanie dovolania na Najvyšší súd SR podľa § 239 ods. 2 a zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Žiadal, aby predmetné odvolanie neriešil Krajský súd v Nitre z dôvodu, že jeho nedôvera v Krajský súd v Nitre je u neho dlhodobá a trvala aj v tejto veci, ak by vo veci rozhodol, tak by nespravodlivosť v rámci platných zákonov preniesol aj do svojho rozhodnutia tak, ako riešil nespravodlivo aj iné veci v jeho prípadoch. Zatiaľ o nich nechce hovoriť.

Žalobca sa vyjadril k podanému odvolaniu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že v súlade s ustanovením § 13 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, vdovský dôchodok je dávkou poskytovanou z dôchodkového poistenia, v tomto prípade vyplácanou zo starobného poistenia. Priznané dôchodkové dávky sa zvyšujú v súlade s § 82 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v stanovených termínoch a sumách, takže škodou žalobcu je nielen v základnom konaní pôvodne priznaná dôchodková dávka, ale aj každoročné zvýšenie na základe príslušného rozhodnutia o zvýšení dôchodku vydaného Sociálnou poisťovňou, nakoľko v súlade s ustanovením § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda. Podmienky nároku na vdovský dôchodok upravuje ustanovenie § 74 Zákona o sociálnom poistení v odseku 1 až 3. V odseku 5 citovaného ustanovenia sú upravené podmienky zániku nároku na vdovský dôchodok. V ustanovení § 113 v VII. hlave zákona o sociálnej poisťovni upravujúcej spoločné ustanovenia o nemocenských dávkach, dôchodkových dávkach, úrazových dávkach, dávke garančného poistenia a o dávke v nezamestnanosti, je zánik nároku na dávku a zánik nároku na výplatu dávky upravený v odseku 2, pričom je stanovené, že nárok na dávku a nárok na jej výplatu zaniká dňom smrti fyzickej osoby, ktorá splnila podmienky nároku na dávku a nároku na jej výplatu, ak tento zákon neustanovuje inak. V súlade s ustanovením § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, má žalobca právo na náhradu škody voči tretím osobám, ktorá vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, to znamená, že má právo aj na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom vdovského dôchodku. Zároveň tomuto právu zodpovedá na druhej strane povinnosť vzniknutú škodu vymáhať, to znamená, že Sociálna poisťovňa si uplatňuje a bude náhradu škody naďalej uplatňovať podľa § 238 ods. 6 zákona o sociálnom poistení podaním návrhu na začatie konania podľa ustanovení OSP v prípade, že tretia osoba náhradu škody neuhradí dobrovoľne v lehote stanovenej vo výzve Sociálnej poisťovne zaslanej tretej osobe a to spravidla v ročnom intervale od predchádzajúceho vyčíslenia, nakoľko sa jedná o opakujúce sa dôchodkové dávky. Výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok, v tomto prípade potvrdením Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava. Vymáhanie náhrady škody v súlade s § 238 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sa nevzťahuje na náhradu škody vzniknutú podľa § 236 a 237 zákona o Sociálnom poistení,

pretože 1. zodpovednosť podľa ustanovenia § 236 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení upravuje zodpovednosť poberateľa dávky, keď príjemca dávky je povinný vrátiť dávku alebo jej časť odo dňa, od ktorého mu nepatrila alebo nepatrila k poskytovanej sume, 2. zodpovednosť podľa ustanovenia § 237 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení upravuje zodpovednosť, ak fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá plní povinnosti podľa zákona o sociálnom poistení, nesprávne potvrdila skutočnosti rozhodujúce na nárok na dávku, nárok na jej výplatu, alebo jej sumu a v dôsledku toho sa dávka poskytla neprávom alebo vo vyššej sume ako patrila. Tak, ako aj v iných konaniach na náhradu škody podľa § 238 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov vedených žalobcom proti žalovanému od roku 2004 na Okresnom súde v Nitre, resp. Krajskom súde v Nitre žalovaný opakovane v tomto konaní spochybňuje predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu u žalovaného jednak podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ako aj podľa § 420 OZ. Zároveň opakovane namieta zaujatosť jednotlivých sudcov, resp. súdov, ktorí konali vo veci, pretože nie je uzročený a vysporiadaný s ich rozhodnutiami, či už je to v trestnoprávnom konaní alebo v nadväzujúcich konaniach o náhradu škody, nakoľko súdy nerozhodli v jeho prospech a subjektívne vníma ich rozhodnutie ako nespravodlivé. Považuje odvolanie žalovaného za neopodstatnené a právne bezvýznamné. Žalobca preukázal predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu u žalovaného podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 420 OZ.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 214 ods. 2 a § 156 ods. 1 a 3 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného (§ 212 ods. 1, prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci - § 212 ods. 3) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdiť.

V danej právnej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa v odôvodnení obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods.2 OSP.

Podľa § 238 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

Podľa § 238 ods.6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.

Zodpovednosť v sociálnom poistení možno podľa subjektu, ktorý nesie zodpovednosť, rozdeliť na zodpovednosť príjemcu dávky, zodpovednosť zamestnávateľa a zodpovednosť tretích osôb. Pri zodpovednosti tretích osôb ide o zodpovednosť, ktorá vyplýva zo skutočnosti, že Sociálna poisťovňa je povinná priznať a poskytovať dávky aj v tých prípadoch, keď za príčinu vzniku nároku na dávky sú zodpovedné tretie osoby, tak ako právnické, ako aj fyzické, v týchto prípadoch zavineného protiprávneho konania osôb zákon zakotvuje právo Sociálnej poisťovne na náhradu škody.

Hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva žalobcu na náhradu škody vzniknutej výplatom tejto dôchodkovej dávky je ustanovenie § 238 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania.

Zákonným predpokladom vzniku tohto nároku podľa ustanovenia § 238 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení je, že poisťovňa uhradila dávky dôchodkového poistenia, ktoré boli vyplatené ako následok zavineného a protiprávneho konania tretej osoby, t.j. tretia osoba má povinnosť nahradiť škodu Sociálnej poisťovni a to len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej v súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby.

V rozsahu, v akom sa na vzniku nároku na poskytnutie dávky podieľali iné okolnosti, iný škodca, príp. v akom rozsahu bol spôsobený spoluzavinením, tretia osoba nezodpovedá. Pre priznanie regresného nároku Sociálnej poisťovne, teda náhrady škody, vyplývajúceho z vyššie uvedeného osobitného občianskoprávneho vzťahu je vždy rozhodujúci prvok zavinenia tretej osoby. Zavinenie ako subjektívna kategória, je v prípade občianskoprávneho zodpovednostného vzťahu neopomenuteľným predpokladom vzniku zodpovednosti. Nakoľko osobitný predpis, zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, otázku zavinenia (spoluzavinenia), spoločnej zodpovednosti v tomto zodpovednostnom vzťahu neupravuje, je potrebné vychádzať zo všeobecnej úpravy v ustanovení § 420, § 438, § 441 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

V danej právnej veci z obsahu spisu vyplýva, že podanou žalobou si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu dôchodkových dávok predpísaných žalovanému v sume 1076,05 eur, ako 75 % zo sumy vyplateného vdovského dôchodku vo výške 1434,74 eur vdove po zosnulom H. B. za obdobie od 22.11.2010 do 21.11.2011, vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 2T/79/04 zo dňa 03.05.2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/275/05, právoplatným dňa 13.07.2005 a vychádzajúc a stotožňujúc sa s určenou zodpovednosťou žalovaného a s určenou mierou účasti žalovaného na spôsobení škody s poukazom na rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 25C/228/2006-71 zo dňa 31.07.2007 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/168/2007-98 zo dňa 09.10.2007, o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu škody a to vdovský dôchodok za obdobie od 10.11.2003 do 21.11.2005, v ktorom konaní súd ustálil, že je daná z časti zodpovednosť a miera spoluúčasti na spôsobení škody i správcu ciest a potom miera zodpovednosti a miera spoluúčasti žalovaného na spôsobení škody bola určená na 75 %, s ktorou určenou mierou zodpovednosti a mierou spoluúčasti žalovaného na náhrade škody sa stotožnil aj súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, na ktorý rozsudok sa ako na záväzný v zmysle ustanovenia § 159 ods.2 OSP odvolal.

Odvolací súd v danej právnej veci zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba bola dôvodne podaná, keď v konaní bolo preukázané, že boli splnené všetky zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu u žalovaného ustanovené v ustanovení § 238 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Je nesporné, že uplatnený právny nárok žalobcu je nárokom uplatneným v zmysle ustanovenia § 238 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ako nárok na náhradu škody voči tretím osobám, a to nárok na náhradu dávok poskytnutých z dôchodkového poistenia v dôsledku protiprávneho konania tretích osôb, pričom nároky upravené v ustanoveniach § 236 a § 237 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, nepredstavujú nároky žalobcu na náhradu škody voči tretím osobám, ale iné, osobitné nároky žalobcu voči v týchto ustanoveniach určeným osobám a teda z iného právneho dôvodu a to z právneho dôvodu uvedeného v týchto ustanoveniach,

V konaní bolo nesporne preukázané, že žalovaný sa dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným, v dôsledku ktorej skutočnosti došlo k usmrteniu H. B. a žalobca vyplatil vdove po zomrelom vdovský dôchodok za obdobie od 10.11.2003 do 21.11.2005 vo výške 1434,74 eur. Odvolací súd sa stotožňuje s prijatými skutkovým a právnymi závermi súdu prvého stupňa i potiaľ, pokiaľ súd prvého stupňa vychádzal a stotožnil sa so zodpovednosťou žalovaného a s určenou mierou účasti žalovaného na spôsobení škody s poukazom na rozsudok Okresného súdu Nitra pod č. k. 25C/228/2006-71 zo dňa 31.07.2007 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Nitre č. k. 6Co/168/2007-98 zo dňa 09.10.2007, v ktorom konaní bolo ustálené, že je daná z časti zodpovednosť a miera spoluúčasti na spôsobení škody i správcu ciest a potom miera zodpovednosti a miera spoluúčasti žalovaného na spôsobení škody bola určená na 75 %, ktorý rozsudok je v zmysle ustanovenia § 159 ods.2 OSP záväzný pre účastníkov a všetky orgány.

Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní tiež uvádzal, že žiada, aby o predmetnom odvolaní nerozhodoval Krajský súd v Nitre z dôvodu, že jeho nedôvera v Krajský súd v Nitre je u neho dlhodobá a trvala aj v tejto veci a ak by vo veci rozhodol, tak by nespravodlivosť v rámci platných zákonov preniesol aj do svojho rozhodnutia tak, ako riešil nespravodlivo aj iné veci v jeho prípadoch, odvolací súd s poukazom na ustanovenie 15a ods.3 OSP uvádza, že vyššie uvedené podanie žalovaného v podanom odvolaní neobsahuje náležitosti námietky zaujatosti ustanovené v § 15a ods.3 OSP a preto sa na toto podanie žalovaného, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti neprihliada. Odvolací súd ďalej dodáva, že v

zmysle ustanovenia § 14 ods.3 OSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že v prípade neúspechu odvolateľa žiadal, aby tento mal povolenie na podanie dovolania na Najvyšší súd SR podľa § 239 ods. 2 a zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, (zjavne mal na mysli ustanovenie § 238 ods.3 OSP) odvolací súd uvádza s poukazom na ustanovenie § 238 ods.3 OSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4, že po právnej stránke zásadný význam rozhodnutia znamená to, že súdna prax rieši daný prípad bez toho, aby existovala predošlá judikatúra alebo judikatúra je nejednotná a chýba zjednotenie praxe najvyšším súdom alebo ide o interpretáciu a aplikáciu nového právneho predpisu, pričom súdna prax už rieši daný prípad s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 125/2010, sp. zn. 3 Mcdo19/2008.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovanému s poukazom na výsledok konania, keďže žalobca mal plný úspech vo veci, vznikla v súlade s ustanoveniami § 4 ods.2 písm. a/, § 2 ods.2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov povinnosť, zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške určenej vo výroku rozsudku v súlade s položkou 1 písm. a/ Sazobníka súdnych poplatkov.

Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods.1 OSP.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 OSP a § 142 ods.1 OSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu trovy odvolacieho konania nevznikli.

Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.